

NERAVNOMERAN REGIONALNI RAZVOJ

U Zapadnoj Evropi gotovo sve države imaju mnogo "glavnih gradova", odnosno lokalnih centara /opštine/. Pametni vizionari i pre polovine 19. veka, umesto da "guraju" narod u velike gradove, jakim saobraćajnicama /autoputevima/ premrežili su svoju zemlju, što je donelo mnoge koristi: industrija, a i stanovništvo, pa čak i većina državnih institucija ravnomerno su raspoređeni. Študgard koji, iako okružen najačom industrijom u Nemačkoj, još nije prešao 800.000 stanovnika, a u Švedskoj, sa devet miliona stanovnika, Stokholm se "zaleđio" na takođe oko 800.000 "duša", dok najveći gradovi, Malme ili Geteborg, jedva da su domašili pola miliona! Ali, zato stotine i stotine nemačkih gradića sedišta su jake industrije, a uređeni su za vrlo prijatan život, pružaju odličnu zdravstvenu zaštitu, više nivoa školstva i sl.

Mnogi će prigovoriti sa države zapadne Evrope imaju dugu istoriju gradova-državica, dok je Srbija sve do dvadesetog veka "zemlja seljaka na brdovitom Balkanu". Ali, ne sme se zaboraviti da su desetine i desetine lokalnih centara još tada stekle status varošica i, sve do pred kraj prošlog veka, kako-tako, kao centri "komuna", upravo iz Beograda /ili regionalnih centara/ putem "državnih" investicija dobijali industrijske pogone, škole, komunalne i objekte društvenog standarda-sve s ciljem da zadrže stanovništvo.

Krah politike tobožnjeg ravnomernog razvoja uzrokovan je, pre svega, bujanjem Beograda i, prirodno, njegove najbliže okoline- od Resnika, Vrčina i Kaluđerice, do Pančeva i Indije koja - čitamo i slušamo upravo ovih dana-planira "tehnološki park" na još 300 hektara i sa 28.000 novozaposlenih! Hektar je "golog" zemljišta između Beograda i aerodroma / sve do Šimanovaca/ domašio čak milion evra /!/, dok se u manjim gradovima /mnogi i pored autoputa, komunalno veoma dobro opremljeni, od 20 do najviše 50 km od kliničkih i univerzitetskih centara.../ izvanredne kuće ne mogu prodati ni po 300 evra za kvadratni metar!

Žalosno je da ova za budućnost Srbije jedna od najznačajnijih tema nema mesta ni u programu, ni u dnevnim redovima Narodne skupštine! Niko čak da upozori, pošto je demografska erozija dobro ispraznila ne samo sela, nego i bas te "varošice"-komunalne centre /u kojima je u poslednjih desetak godina čak uništeno i ono malo industrije-privrede koja, kako-tako, vezuje narod/, na nesagledive posledice: neminovno grupisanje poseda od nekoliko stotina do, možda, hiljada hektara u rukama novih veleposednika, što će i naše dobre domaćine-seljake, jer su im deca "odbegla" u najveće gradove i Beograd, pretvoriti u najamnike.

Zaista, šta se još može uraditi kad se od oko osam miliona stanovnika Srbije već blizu dva miliona skrčalo u Beogradu i na pedesetak kilometara od njega, a ostatak, manje-više, u gradove koji takođe bujaju: Niš, Kragujevac, Kraljevo, Kruševac, Suboticu, Novi Sad i dr.

Lično Zapažanje:

Svestrano podržavamo stavove pisca ovih redova, jer je to naša misija još od sredine osamdesetih godina, gde sve vreme pokušavamo da Beograd shvati da je najveći problem u neadekvatnom rešavanju ovih, suštinskih pitanja za održivost i razvoj našeg naciona.

PRIDRUŽITE NAM SE!

administrat www.plavosrce.com